

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 19 Iulie.

Procesul de înaltă tradare contra Rutenilor s'a terminat Sâmbătă. Vinovați de înaltă tradare nu s'a aflat nici unul. Cinci sînt judecați pentru conturbarea ordinii publice dela trei până la opt luni închisoare, Dobrzanski și alți acușați sînt achitați.

În camera franceză s'a terminat Sâmbătă desbaterea asupra creditului cerut de guvern pentru intervențiune în Egipt. Camera a respins creditul cu 450 contra 75 voturi. Ministerul a demisionat

„Românul” deminte scirea că la toamnă guvernul va disoalve camerele române și va convoca altele.

Crisa egipteană.

Poarta otomană a declarat în scris conferenței, că speră, că trupele engleze vor părăsi Egiptul îndată ce trupele turcesci vor sosi acolo. — Englitera pretinde ca poarta se declare pe Arabi pașa rebel. Poarta ocolesce și nu răspunde hotărît.

În „Neue freie Presse” găsim următoarea telegramă din Londra cu data de 24 Iulie:

Recunoascerea făcută Sâmbătă, este o afacere neînsemnată; s'au schimbat numai câte-va focuri. Toate relațiile de sensație în această privință se întemeiază pe ficțiuni. Pozițiunea lui Arabi este foarte tare; în front, totul este acoperit de apă, amîndouă flancurile sînt protegiate de Canal, astfel, că un atac direct contra lui Arabi ar fi foarte anevoe. El însuși trimite neconținut patrulă de recunoaștere. Eri au rășbit 600 oameni până la fântâna stațiunii dela Ramleh. Acum este pozitiv că trupele lui Arabi sa compun din 8000 oameni cu 36 tunuri. El predomină toată țeara.

FOIȚA.

O căletorie prin Peșca la Banat.

Era o ți plăcută cea din 4 Iulie st. v. a. c. când recules în puterile mele părăsii Aradul unde intră vechii cunoscuți aimei petrecui o ți. Cu renovatele suveniruri de o ți deci pornii de aci continuându-mi călătoria intenționată.

Pecând eşam din Arad mă delectam în cele două fabrici mari de spirt ale jidovilor, una așa numită „cea a dracului”, reedificată grandios în urma incendiului din a. tr., ear ceealalta alui „Neumann” carea acum se prepară pentru reedificare earăși în urma unui incendiu ce a ajuns-o în toamna a. tr.

Din ruinele acesteia din urmă și din preparativele reedificării, privitoriul cu drept cuvînt poate susținea aeea ce susține „Alföld” din Arad, că

Una din patrurile sale de cavalerie a luat eri 120 boi, cari erau destinați pentru Englesi.

Proclamațiunea Khedivului care este pentru Arabi-pașa ear nu contra lui, este un document voluminos și plin de argumentări. El povestese că Arabi a pierdut forturile și s'a retras cu armata într'un chip rușinos. Și fiind că el nu voesce să dea ascultare Khedivului și nu vine la dînsul, apoi el e destituit din funcțiunea ce ocupă. Nu se dice nici un cuvînt măcar despre vr'o pedeapsă. Khedivul espune apoi în proclamațiune interesele puterilor în Egipt, arată că cele mai însemnate sînt ale Engliterii și Franței, și declară că e foarte sigur cum că aceste două puteri nu cugetă nici decum a cuceri Egiptul, ci numai a restabili ordinea.

În fine Khedivul respinge acusațiunile din proclamațiunea lui Arabi pașa în privința crușimilor comise de Europeni contra Musulmanilor. Afară de aceasta Khedivul a mai publicat și alte proclamațiuni adresate colonelilor de regimente care sînt redactate tot în acest sens de scuze și încheiă cu aceste cuvînte: „Cine se va supune ordinelor noastre va fi bine răsplatit, ear cine nu, se va blama pe sineși.”

Prin toate relațiunile se găsesc dovezi că poporul dela țeară este favorabil lui Arabi.

„Diarul Standard” află că la 23 Iulie a fost prins un al doilea oficer care venea dela Constantinopole pe un vapor de poștă. Asupra lui se găsiră documente care dovedesc în chipul cel măi lămurit ca Arabi-pașa se află în relațiuni cu Sultanul, cu palatul și cu comitetul panislamist. Oficerul arestat, care se numesce Rhabib, ar fi spus numele tuturor comploticilor din Constantinopole ai lui Arabi. Printre acestia se află, după cum spune „Standard”, cele mai însemnate persoane din giurul Sultanului. O depeșă scrisă în cifre dela palat, n'a fost descrifrată încă. Apa din

canalul Mahmudie scade mereu, chiar și Europenii din port și de pe vase au fost puși la rațiuni mici de apă.

„Central News” anunță și el următoarele din Alecsandria cu data de 24 Iulie:

În fața Ramlehului a fost astăzi o încăierare de o oară între un detașament englez și avant posturile lui Arabi. Englezii au avut în foc 700 oameni. Arabi se retrase luptând, dar reîncepu apoi earăși lupta; rezultatul e necunoscut Vasul „Inflexible” a primit ordin să bombardeze Ramlehul, spre a scoate pe Arabi de acolo.

În fine „Pester Lloyd” publică și el următoarea telegramă din Alecsandria cu data de 25 Iulie:

În Tautah apare acum un nou diar sub numele de „El-Dshihad” (resbelul pentru credință), care este redactat de Dervishi și împărțit gratis. Arabi a scris ulemalelor din Cairo, că la 4 August va sosi acolo spre a inaugura în locul Chedivului străpungerea stăvilărilor dela Nil. El speră că, după străpungerea stăvilărilor, Englezii vor trebui să și mărginească operațiunile numai asupra marginilor.

Espunerile lui Dr. Adolf Fischhof.

(Urmare.)

Mă veți întreba onorabililor, cum își va asigura germânul rolul de conducătoriu în Austria, rol accentuat așa de puternic în programa partidei germâne, rol atribuit germânului și de principele Bismarck, cum își va susține poziția sa, pe care a o lăsa nu-i permite nici simțământul seu național, nici rațiunea politică, dacă el din considerație cătră stat va abdîce de ori și ce favor separatistic.

Dați-mi voie să Vă răspund în următoarele:

Noi dorim ca Germânul austriac se abdîce de ori și ce preferire, nu ăicem însă ca el se abdîce de avan-

tagiele ce le are, nu ăicem se abdîce de nici un singur avantaj asigurat Germânului de preponderanța sa culturală. Statul poate norma egală îndreptățire nu poate însă decreta egală capacitate; și cel mai capabil va fi totdeauna cel mai cu influință în sfera sa de activitate. Vorbind despre rolul de conducătoriu al germânului austriac, trebuie să separăm conducerea civilisatorică de cea politică. Conducerea civilisatorică a germânului în Austria nu se mai poate discuta, căci ea nu atîrnă dela numărul populațiunei germâne, ci dela gradul ei cultural. Popoare mici și neînsemnate și-au impus cultura lor națiunilor puternice, asemenea au făcut popoare învinșe față de învingători, și morți față de vii. Astfel mica Grece de odinioară a devenit dascălul lumii civilisate. Și dacă seminiția germână austriacă, care nu face mai mult decât $\frac{1}{3}$ din populația vestică a imperiului, voesce să și păstreze rolul de conducătoriu, conducătorii ei trebuie se fie foarte precauți, și să se scie acomoda, căci cîfrele au o rolă însemnată și în politică, dovadă dreptul de vot decisiv al majorităților în corpurile legislative. Autorul constituțiunei din Februarie tocmai pentru aceasta s'a silit a păstra majoritatea parlamentară nouă germânilor prin introducerea sistemului de grupe la alegeri; însă cît de dubiu este meritul acestui mod de alegere măestrită pentru preponderanța parlamentară a germanilor în Austria, o scim foarte bine din esperința de până acuma, asemenea scim foarte bine căte stîrbiri am suferit prin ea în viața noastră politică. Și după cum foarte bine a accentuat contele Coronini aceasta ne-a adus acolo, că la noi guvernul și face majoritatea parlamentară, după cum i convine lui, și nu majoritatea și compune guvernul corespunătoriu. Da, sistemul de alegere după grupe a resturnat la noi constituționalismul și în locul parlamentarismului ne-a pus ministerialismul.

bucuriă cugetând că voi fi oaspele unui ospetariu-român.

Visitiul mîna, caii fugeau, roatele se tot întorceau până deodată mă pomenesec înaintea unui otel intitulat: „A magyar koronához.”

Eu aci întreb „unde e Crăciun” la care întrebare un trecător pe o strădă, aretând cu mîna înapoi mi ăice unguresce că am trecut de el.

Ce se fac alta, decît se ordin căruța la acest otel! Aci îmi tocmi o chilia, apoi făcîndu-mi toileta părăsii chilia și intrai în sala de restaurare. Nu-i de mine aci cugetai în mine! că aceștia vorbesc limba ce eu nu pricep, me duc la Crăciunul meu și acolo voi face dejunu frugal! Așa și făcui.

Pornii de aci, și mă oprii colo. Dar ce se veđi? Crăciunul naibei nui român, el e jidan! Hm! cuget ce păcală pe mine? lăsaî căruța cu ale mele destușind după Crăciun. Ce era se pățesc ăiceam în mine! Numai... nu face nimic, timpul și așa fiind aproape de meadă-ăi nu-mi mai trebuie dejun ăisei, și așa plecai pe strada ce duce

cătră bis. rom. Trecînd pe lîngă biserică vîd o bună grupă de străini postați în ușa bisericii ascultând și mirându-se de ce se întîmplă, în biserică, abună-oară cum ascultau și se mirau cărturarii și fariseii de învățatura lui Is. ținută în biserică Ierusalimului. Aci mă opresc și intru bine în biserică Și ce vîd? Ved că era se fie sinod parochial pentru... ? însă n'a fost; căci cei 20 membrii cari erau față neînțelegându-se... — s'au depărtat fără rezultat dorit.

Am vîđut că președintele sinodului a cărea nume e T. nu lăsa după un d. ce ocupă loc la masă, paremise că notariu sinodal Aceta eară nu lăsa după președinte ear poporul nu scia cu care se țină cu președintele ori cu notariul.

De aci venindumi în memorie ținerea sinodului parochial de mai deună ăi din Sebeșul Transilvaniei, paremise pentru reconstituirea comitetului și a epitropiei parochiale — am

Bărbații, cări și au propus a forma noua partidă a poporului, condamnă rașimul dovedit de nefolositoriu al sistemului după grupe. Statistica nu se poate delătura așa de ușor, cifrele populației nu le poate șterge omul cu paragrafi unei ordinațiuni de alegere și după șa unui adânc politic nu se pot considera de factori decisivi într'un stat cei puși de constituție ca atari ci aceia cari în adevăr sunt factori decisivi prin însemnătatea lor internă. Și astfel o politică care cu privire la însemnatele mișcări în provinciile ostice și sudice vecine cu noi nu vrea se recunoască și se considere pe slavi de factori puternici este atât de nematură, și poate se producă atâtea pericole în lumea germană și română, încât trebuie se i ne opunem cu toată rezoluția. Se înțelege că nu din simpatie pentru cechi și sloveni s'a exprimat Bismark contra ori cărei supremații naționale în Austria, ci din considerație către imperiul german, condus de dânsul.

Și totuși pe lângă disproporția numerică cum va putea fi germanul conducătoriu?

Respondem: prin înțeleapta și folositoare exploatare a superiorității sale. La votarea în parlamente ce e drept decide majoritatea, însă votarea e rezultatul intervenirei a câțiva oameni, prin înțelepciunea, spiritul și puterea de voință a bărbaților chemați. Și o privire asupra senatului imperial ajunge, ca se ne convingem că seminția germanilor anștriaci are mai multe capacități printre reprezentanții sei decât celelalte naționalități toate la oaltă. Rola de conducători le compete deci germanilor, și va și fi a lor, îndată ce germanul cunoscând adevărata individualitate de stat a Austriei va sci insufla celor chemați la conducere convingerea, că un conducătoriu înțelept și cu bunăvoință nu trebuie se promoveze numai interesele sale, ci și ale altora. Cu forța poți domni numai asupra celor renitenți și conduce poți numai pre aceia, căroră le-ai insuflat încredere, și cari voesc să și urmeze.

Ce privește misiunea noastră culturală, sântem da acord cu partida constituțională, că limba germană, carea de seculi are deja seceriș mânos, și în care sânt depuse bogățiile literare aproape a tuturor națiunilor, este cel mai puternic vehicul cultural în Austria. Și păreriile difer într'atâta că precând bărbații din partida constituțională întrebuintarea idiomului negerman în școală și în oficiu, o consideră de o împedecare a misiunii civilisatoare a noastre în Austria și pentru aceea aplicarea ei ca limbă de învățământ cu deosebire în scoalele

medie și în instituturile mai înalte, și introducea ei în administrația statului o împedecă, sau dacă nu o primesc cu resens și șovăire, pe atunci bărbații partidei populare germane și-au propus a privi ca un act al ecuității, dacă întrebuintărei idiomului negermân nu i se vor pune alte margini în Austria, decât cele inevitabil pretinse de învățământul public în scoale și de postulatul oficiului în stat. Da ei în dezvoltarea mai înaltă a idiomului național nu privesc numai un drept legitim al naționalităților, ci chiar un interes austriac, căci desconsiderarea basatelor dorințe naționale împinge pe slavii noștri în brațele panslavismului, periculos pentru întreaga Europa apusană.

După părerea noastră noi 8 milioane de germani trebuie să ne strângem numai la asimilarea spirituală a negermânilor, trebuie să-i apropiem de noi prin cultură nu prin omorirea ei prin dezvoltarea idiomului lor național, căci e peste putință se absorbim 14 milioane de negermâni. Noi voim ca limba germană se influențeze în mod civilisatoric asupra limbii naționalităților, precum a influențat greaca și latina asupra națiunilor Europei, a căror idiome prin limbile clasice nu s'au adus la perire ci din contră s'au ridicat și s'au dezvoltat. Era o vreme când limbile moderne erau eschise mai ales din instituturile de învățământ mai înalte și aici-olea și din viața publică. Și chiar noi cei mai în vrătă scim că la universitatea de aici ni se propunea în limba latină o mare parte dintre obiectele de învățământ; însă dezvoltându-se tot mai tare conștiința națională, au ajuns lumea la convingerea, că idiomele naționale nu vor ajunge bărbăția și demnitatea, nu bogăția și strălucirea completă fără de a fi domitoare în toate instituturile de învățământ, fără de a fi stăpâne în toate ramurile științei, și fără de aplicarea lor în viața practică, pentru aceea au și fost introduse pretutindenea în scoale și în oficiu. Latina a încetat de a mai fi limbă de propunere, s'a susținut însă ca obiect de învățământ și astfel cultura popoarelor s'a dezvoltat pe două căi și a ajuns la culmea înălțimeii de astăzi.

Și în adevăr pe lângă câștigul idiomului modern limbile clasice n'au perdut nimic din marea lor influență. Silințele partidei poporului se fie îndreptate într'acolo, ca limba germană să și implinească rola civilisatorică nu în contul ei în favorul și prelungă dezvoltarea idiomelor naționale în Austria. Idiomul german se fie obiect principal de învățământ în toate scoalele din Austria, limba de propu-

nere însă numai acolo, unde idiomul țerei nu este ajuns și numai până când idiomul țerei l' poate înlocui, ajungând cualificațiunea recerută. Astfel vom conduce naționalitățile, cari ne vor urma cu bună voie, și idiomul lor pe calea cultuterei, și limba noastră, care pe câtă vreme persecuta și scurta pre celelalte limbi în drepturile lor, era espusă pismei, acuma ca amică conducătoare va fi simpatică populațiunei noastre, și populațiunea tot mai mult se va apropia de năravurile și obiceiurile germane va cugeta, va simți și se va strădui nemțeșce. Tot asemenea deschidem porțile statului pentru limba națiunilor precât numai ne permite interesul oficiului public și necesitatea conducerei centrale.

Ca se vă aret, stimăți ascultători ce mare contingent ocupă și astăzi în stat limba germană și fără forță prin lege, numai simplu prin însemnătatea ei interne, vă voui înșira următoarele:

Limba noastră maternă fără nici o forță prin lege domnesce în trei ministereii sub a căror scut stau afacerile publice din ambele jumătăți ale Monarchiei și adică în ministeriul de esterne, în cel deresboiu și în cel de finanțe, mai departe în toate ministerele din jumătatea vestică. Pe lângă acestea ea este limba de consultări și legislativă în parlament, limba de comandă la armată, limba mijlocitoare între aproape toate oficiile provinciale și regimul imperial. Toți oficialii statului trebuie se priceapă limba germană în vorbire și scriere. Mai departe limba noastră este exclusiv în întrebuintare la toate instituturile centrale de arte și științe, pentru regularea circulațiunei banilor și înaintarea creditului. Se mai computăm la toate aceste că dynastia și metropolea sânt germane că jurnalele din residență prin iuțea comunicatelor, interesantul și bogatul lor cuprins sânt lățite prin toate locurile monarchiei, că industria și comerțul condiționează un mediu comunicație cunoscut de toți, și acesta e limba germană, dacă, le computăm toate acestea mi veți permite se constat, că limba noastră se bucură de mari avantagii câștigate nu prin forța legii, ci prin puterea ei, ca limbă de cultură, și mi veți se constat marea nebulie ce este a stoarce acestei limbi prin forța legii favoruri cari nu-i aduc ei nici un folos, aduc însă imense pagube celorlalte limbi și prin aceasta se sâdesce în inimile cetățenilor neîndestulire și ură.

(Va urma)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Viena, în 15/27 Iulie 1882. Desbinându-se Bucovina de Moldova și alăturându-se la Austria în a. 1777, mulți boeri, cu o bună parte de țărani, au părăsit țeara și vândându-și moșiile cui a putut și cum au putut sau aședat în țeara maică Moldova. Vedeți! acesta e primul, dară largul pas de instrăinare a averii fonciare române în Bucovina; căci partea de țărani, de și au fugit, pământurile părăsite nu le au vândut, ci le-au lăsat neamurilor lor.

Pasul acest funest pentru averea română a fost efectul fricei de dominațiunea străină și frica între boeri a fost în adevăr atât de mare, că regimul austriac ca să și de aerul de regim blând și acomodativ, a trebuit mult se umble până-ce l-a câștigat pre boerul Balș ca să-i figureze numele în administrarea militară, ce fu introdusă în Bucovina. Suvenirea dureroasă de instrăinarea aceasta de pământ românesc se desceaptă în mine viu totdeauna, când merg la Cernăuți și se întemplă de într'un stradele, ce sau numit acum de curând din simț patriotic: strada lui Enzenberg, strada lui Spleni etc. în amintirea primilor administratori militari ai Austriei în Bucovina.

Câți boeri au mai rămas în țeară s'au ținut bine până la a. 1848. Acest an, cu schimbările lui, i-au suprins și pe dânsii, găsindu-i cu totul negata pentru noua ordine de lucruri; desrădicându-se boerescul, ei au rămas deodată fără de veniturile și fără de tot lucrul ce-l aveau dela sudiții lor. Părți mari de moșie au trebuit să rămână nelucrate mulți ani după olaltă, prin urmare fără să aducă vr'un folos. Asta împregiurare cât și deprinderile de mai înainte, de a trăi din ușor, tot în plin în tot menagiul casei, i a făcut se contragă din ce în ce tot mai mult și mai mari datorii. Ceea ce făceau țărani abia în timpul mai nou adică că luau bani dela banca rustică galițiană, ca se astupe datoriiile la jidanii cămătări, boerii începuse a face încă între anii 50 și 60 la banca națională de aici și la fondul religionar gr. or. din Bucovina, care era pe atunci încă activ. Dară urmarea datoriiilor îngroșate fu, că boerii au prins a vinde moșiile mai mari pela străini și a se mulțami au cu cumpărarea unor moșii mai mici au cu elocarea escedentului în alte negoate, câte odată nesigure.

Lucru mai curios au fost însă, că mulți dintr'înșii, deși erau împregiurările atât de nefavoritoare, s'au fost apucat a face palaturi pela moșii care din care la loc și după model

esclamat „Doamne! colo s'au ținut un sinod aproape 600 de oameni în bună armonie (?) ear aici cu 15—20 inși nu se poate ținea. Colo s'au întrat mult (?) ear aici nimic.”

De aci mergând în urma străinilor ce stătuseră la biserică, între descrierile lor despectoase despre poporul român și insultele ce le atribuia acestuia — înțelesei că vor merge la ceva Seculă pentru o șligovită bună, me dusei și eu trăind în acea idee că dacă Crăciun mă păcăli — nu voi fi păcălit aci; căci judecând după nume, Secula trebuie se fie român; dar și aci devenii asemenea păcălit, căci și acesta e jidan.

De aici m'am dus la ospetăria mare unde-mi era căruța și făcui prânzul.

Nu mult după ce mă împărtășii cu această bucată, deși căldura era mare și incomoda, desclinit pentru oameni săngioși cum însumi sânt — îmi luai timp de a mă preumbla puținel ca să mi câștig cunoscință și despre topografia acestui Opid.

Umblând în stânga și în dreapta

me pomenii în drumul de țeară ce vine despre Arad și ține spre Nadloc. Cât ar fi de bine se nimeresc o trafică pe aici ca să mi cumpăr sugări de drum! ăiceam în mine! Trecea pe lângă mine un june și o jună și îi întreb despre trafică, dela cari primii răspunsul, ba este domnule! aici la tăicuța e birt, dar ține și sugări! Haha! îmi ăise inima: tăicuța e exprimățiune românească, acesta trebuie se fie român; într'un trafică, ceru negoțul și numai ăic alta decât număr paralele. Într'aceasta vine o nație și ăice cătră traficant „tăicuța să mi dai o litră de rachia, ear' el neputându-i da căci conversa cu mine vedându-mă străin, îi răspunde „dute la măicuța că ți va da ea”. Nația eară îi reflectează: „măicuța nui în birt. Facumi cruce gândesc în mine, oare și acesta e jidan? căci vorbele îl recomandau a fi atare; l' voi întreba, ce și făcui, eară el mi răspunde că-i jidan, însă poporul român îl numesc așa de mai mulți ani din simpatia ce o are cătră dânsul, eară pe muerea o numesc măicuța.

Venind spre ospetăria mare conving cu doi oameni, români, cari se păreau a fi fruntași în acest opid, pe cari îi întreb, cum de pe jidanul acesta, ei îl numesc tăicuța? Ei îmi răspund: așa e! eară aceasta se datează cam de 12 ani, când, venind acest jidan aici ca om sêrac care n'a-vea nimic nu vindea alt negoț decât cu cruceriu, și apoi când nația îi ăicea: dămi jupâne mașine de l cruceriu ori palard de 5, el îi replica: daio ăic tăicuța lui, eară ea: da eu ăic măicuța lui. Cu aceste espresiuni el a atras și atrage și astăzi pe plugari cătră el și cătră birtul lui cu care lingșiri și-a câștigat o casă destul de mare etc.

Dar pe celalalt cum de l' numiți Crăciun? mai întrebai pe acesti oameni. Cu aceasta nu putem servi domnul meu mi ăiseră ei, atâta scim că și unul și altul sub acest nume sânt cunoscuți și înaintea streinilor.

Dar al III-lea cum de e Secula? că acesta e nume român! Nici cu aceasta nu putem servi mi răspun-

seră acești oameni! cari se vedeau plini de omenie.

Cu Crăciunu, Secula, tăicuța și măicuța și cu disolvarea sinodului parochial în memoria la 4 oare d. m. părăsii aceasta comună (mai nainte era Opid?) și trecând Mureșul în Banat nu me oprii până Secusigiu. Aici am esperiat corteși pentru alegerea de notariu comunale. Aici sânt 3 preoți români și au format 3 partide; e credibile că va învinge pretorele Bogma cu una dintre aceste partide despre care se scie că va pași cu ungar înaintea poporului alegătoriu.

Dacă Secusigenii nu se vor concentra ca se și aleagă un român și încă verde de notariu, îi va ajunge bleștămul străbunilor noștri care l'au aruncat în fața celui fiu neascultătoriu al națiunei, care aspira la degenerare. Acesta am spus și Sensigenilor, cu aceasta ocașiune a călătoriei mele spre Banat, de aci am plecat prin Vinga la Timișoara unde me aflu de present.

După.

mai fantastic, încât palaturile gătin-du-se de făcut, au înghițit moșiile și s'au dus cu moși cu tot eară-și în mână străină. În adevăr e dureros a spune această combinație fatală.

O cauză însemnată de înstreinare a fost și mai este încă căsătoria amestecată; de regulă ai noștri prin căsătoria aceasta n'au câștigat, ci au pierdut tot deauna. Ca se demostrează această, ai putea aduce foarte multe exemple, încât s'ar mira, ba poate s'ar spăria chiar boerii înșiși.

Acestea sînt cauzele principale ale înstrăinării averii fonciare românești prin boerimea bucovineană. La aceasta a mai conlucrat însă și nesec cauze secundare, cum e comoditatea împreună cu lăsarea treburilor în scirea străină, bravura, jocul de cărți, banchetele dese, mania de călătorii în străinătate, dărnicia nesocotită. Anume am avé astăzi, pe legea mea! o avere națională foarte considerabilă, dacă am putea aduna tot înapoi, ce au dat boerii noștri, cu mână largă, la institutele străine din țeară și de peste hotarele țerei.

Vedeți! așa se esplică, de ce în lista de alegere pentru dietă figurează în ziua de azi atât de multe nume străine.

Într'armase-va eară bcerimea noastră? Redobândio vom pre dinsa toată și printr'insa averea română strămoșească? Eată întrebări, la cari ea însăși e chemată în rëndul prim se respundă. Banca filială însă, ce s'a inaugurat acum de curând în Cernăți, de se și sperează, nu va aduce foloase elementului român, pentru că cel străin e prea amestecat într'insa. Din contră susțin, că dacă odată urdim institute ori de ce mână ar fi se urdim numai curat naționale, fără întreprinderea și concursul străinilor, cari totdeauna își caută folosul propriu: dacă ne vom ridica odată, ne vom ridica numai cu puterile și cu munca noastră proprie.

Serisori din Rusia.

Correspondența particulară a „Telegrafului“

Petersburg, 4 Iulie

Geneologia casei Romanoff, tipărită din arhivul comitetului executiv. — Iuriev-skaia și fiul ei Gogo. — Comitele Ignatiev și intriga sa. — „Sviataia Drujina“ (sfânta alianță) și activitatea ei. — Principele Adlerberg și apariția sa pe orizont. — O proclamațiune a nihilistilor. — Încoronarea secretă. — Serisoarea secretă a Țarului cătră Wilhelm.

Am fost absent din capitală; am făcut o călătorie la Dinaburg pentru nisce afaceri personale. Sosii numai azi și mă grabesc a vă trimite un document foarte curios. Este genealogia casei domnitoare actuale a imperiului, tipărită din ordinul misteriosului comitet executiv al guvernului clandestin. O notă din partea redacțiunii diarului „Narodnaja Wolja“ tipărită în capul acestui document curios, declară că această genealogie a fost înmănuată de însuși Ignatieff Țarului în ajunul plecării sale din capitală, care i-a declarat cu această ocaziune, că o posedă din partea unei partide a societății nihiliste, ai cărei membrii se află actualmente în mâinile justiției; acest partid, despărțindu-se de demagogi, s'a constituit cu deservire izolat și are de programă proclamarea fiului principesei Iuriewskaia de Țar legitim al Rusiei, dând în același timp imperiului o constituțiune foarte liberală.

Genealogia tipărită de cătră acest partid și aprobat de organul partidei revoluționare întregi, voescă a proba că familia actuală a lui Romanoff și trage sorgintea sa din ginta germană, pe când familia Iuriewskaia este slavă și strămoșul ei a și domnit deja la Moseva. Partidul minorului fu al principesei Iuriewskaia declară că, după abdicarea familiei Romanoff de bună voie, aceasta familie va păstra avuția

sa fără însă a compta palaturile imperiale și juvaerurile familiei domnitoare, cari sînt proprietatea statului.

Acest document a îngrozit pe bi-etul Țar, care crede posibil a perde tronul strămoșesc. Un batalion întreg de spioni încungiuă pe biata nevino-vată până acum, principesa Iuriewskaia care s'a irtors din străinătate; se dice că comitele Voronoff-Daskoff propuse un plan de a fura pe fiul principesei, Gogo, (un băiat de 11 ani) și chiar de al otrăvi, aruncând această crimă asupra nihilistilor; se dice că planul a și fost pus în executiune, însă printr'o întemplantare oarecare el n'a isbutit.

Fricosul împărat, sub impresiunea amenințărilor ce i se făc pe fie-care di, a ordonat să se ea dela principesa Iuriewskaia decorațiunea Sf. Ecaterina dată principesei de către tatăl său și care până acum nu se poarta de cătră de marele ducese din casa Romanoff. Aceasta dispozițiune făcū ca partidul mic al principesei se strige sus și tare, că influența sea asupra imperiului crește din di în di. Țarul crede că toată această istorie este exploatată de revoluționari, cari se folosesc de esistența cam echivocă a fiului legitim al repausatului împărat, născut din legătura sa cu principesa Dolgorukoff care de sigur că dă mulți bani nihilistilor. În ceea-ce privește presupunerea cea dântău o crede justă, însă pentru cea dea doua sînt sigur că este falsă. Comitele Ignatieff, care a înmănuat genealogia tipărită Țarului, avea de scop s'idea ca ultimarați-o trebuința neînălăturabilă de a lă paștra ca ministru de interne. Dar vai! nici aceasta nu i-a servit la nimic.

Unicul lucru ce a rămas din activitatea febrilă a acestui ministru este spionagiul organizat pe o scară foarte întinsă, așa că această plantă exotică în momentul de față a ajuns în fine la apogeul ei. În toate dar absolut toate cercurile societății, chiar începând dela palat, fie-și care spionează pe vecinul său, bănuindul sau de spion sau de nihilist. Însă fiind că și unii și alții aparțin unor organizațiuni secrete, bieții oameni se simt în absolută neputință de a constata lucrul, așa de contrariu prin sine.

În sfînta alianță, în renumita „Sviataia Drujina“ membrii se recrutează prin silă, în cas dacă cine-va refuză de a intra în aceste batalioane de sfîinți apărători ai persoanei imperiale, apoi el se declară de suspect și viața sa din acest moment devine nesuferită.

Chiar funcționarii înalți ai imperiului nu mai îndrănesc să corespundă cu familiile lor, care se află în momentul de față în general preste graniță la băi, prin simpla cale de poștă și trimit scrisorile lor „cu ocaziune“, așa că alături cu poșta pleacă o sumă de scrisori prin voiagiari, cari se duc la băi.

În momentul de față obiectul de căpetenie al urmărilor sfîinte alianțe sînt orașele Londra, unde trăiesce refugiatul politic, principele Petru Krapotkin, Parisul unde se află mai mulți refugiați ruși, Nizza, unde dirige urmărirea principele Lev Cociubei în persoană și vecinul cuib al emigranților din toate statele, frumosul oraș Geneva, unde șeful poliției de urmărire este principele Lobanoff-Rostowsky. Dilele din urmă, după spusele diarului „Narodnaja Wolja“, a plecat spre Elveția și comitele Șuvaloff pentru a avé la Berna o întrevvedere cu vestitul agent secret al Rusiei, un anume Mein, care cum se aude voiesce a demisiona și a părăsi Europa, fiind amenințat de poliția Nihilistilor, care îi a dat un termin pentru a părăsi postul său.

O noutate, pe care vă o dau sub toată rezerva, și pe care o înregistrez numai ca un sgomot ce se află răspândit prin capitală. Se vorbește că

diua încoronării este hotărîtă deja că încoronarea se va face la Costroma s'au în Vladimir de pe riul Cleasima. Aceasta rezoluțiune a fost luată de familia imperială, care crede oportun să finească odata cu încoronarea. Planul adoptat se ține secret, și singura curte germană se află avisată despre această otărire printr'o scrisoare autografa a Țarului, al cărei text a fost foarte abil compus de comitele Adlerberg.

Se dice că aceasta scrisoare cătră împăratul Vilhelm a fost o piatră de încercare pentru oamenii noștri de stat. Țarul sa adresat, pentru ai compune scrisoarea delicată, la mai mulți din intimitii săi, însă nici unul n'a isbutit a satisface gustul imperatului, care după ce puse mână pe textul scris de Adlerberg a fost așa de mulțumit, că i-a strins mână dîcînd:

A! ce păcat că toți oamenii cu minte din Rusia au nume germane.

Frumos compliment pentru ginta rusă, și dacă faptul este neadeverat apoi nu pot decât a dice că *se non e vero, e ben trovato*. Printre toate câte se povestesc actualmete despre curțisani un ce semnificativ este de notat, acela că numele lui Adlerberg apare eară pe orizont; influența acestei familii germane, cum sciți, a fost fatală împăratului Alexandru al II. care facu multe greșeli tocmai din cauza sfaturilor primite dela familia Adlerberg.

Finesc această corespondință prin a vă da următoarea proclamațiune ce s'a ivit alaltaeri în capitală. V'o dau ca un document curios.

„Oamenii onești, ne mai putînd suporta desfrăul și imoralitatea despotismului, sînt forțați a se înrola în partidul așa numit al nihilistilor: aceasta probează, că morala și ordinea e din partea revoluțiunei, pe când din partea guvernului rămâne trecutul putred și care nu mai are mult timp de trăit.

„Junimea, bătrîni, bărbați și femei, avut și săraci, militari și civili, muncitori și burgesi, oameni cu carte și ignoranți — toți se pun sub partea drapelului arborat de revoluțiune!

„Toți aceia pentru cari este scumpă justiția înjunghiată, demnitatea umană călcată în picioare — consider lupta începută de sfîntă, de mîntuitoare.

„Aceasta luptă nu este o luptă de castă, de sectă, nu este propaganda unor interese particulare, ci din contră o luptă sfîntă pentru mîntuirea patriei.

„Când reprezentanții din toate straturile sociale se unesc într'o singură cugetare, într'o singură gîntă apoi opera pentru care ei se luptă este de sigur o cauză dreaptă și victoria e sigură.

„Lupta contra despotismului feroce este dreptul și datoria unui popor asuprit și întrebuintărea violenței se legitimează pentru că se apropie patria de diua mîntuirei.

„Învînșii de azi, vor fi triumfătorii de mâine, pentru că credința e mare și ne conduce pe calea noastră spinosă spre eșafod.

„Încă odată ne adresăm cătră societatea inteligentă a imperiului, chemînd-o la noi, în rîndurile noastre. Veniți toți, că diua mîntuirei se apropie și cei cari nu vor fi cu noi, vor fi încontra noastră.

Comitetul executiv.

20 Iunie, St. Petersburg

Comitele Ignatieff a sosit eară în capitală, el trăesce foarte solitar, un cerc restrîns de amici intimi frecuentă palatul său. Se dice că moartea lui Scobeleff l'a făcut se părăsească iute moșia sa, unde el se credea în primejdie. Pentru ce? Z.

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

Nyiregyháza, 29 Iulie 1882.

„Egyetértés“. Delinquenții din afacerea dela Tisza-Eszlár au fost conduși azi la 7 oare seara unul câte unul înaintea judelei investigatori și în prezența apărătorului lor *Funták resp. Ignatie Hermann* li s'a publicat decisiunea judelei inv. Bary, ca în contra lor s'a dispus investigațiune specială pentru omor, participare la omor și părtinire de crimă. 10 sînt acușați pentru omor, 7 pentru părtinire de crimă, și 3 s'au eliberat. Special: Pentru omorirea Esterei Solymoși sînt puși sub investigație și deținuți în temniță hahamii: *Solomon Schwarz din Eszlár, Leopold Braun din Téglass, Avram Buxmann din Tarczal, și Emanuel Taub din Polgára*.

Pentru participare la omor sînt deținuți și puși sub investigație, *Iosif Scharf, levit, nevasta lui Madame Iosif Scharf, Lazar Weissstein Samoil Lustig și Adolf Iunger*. Toți s'au mulțumit cu decisiunea judelei. Apărătorii nu vor apela.

În sensul §§. 374 și 376 se vor pune sub cercetare pentru părtinirea crimei persoanele, cari au inscenat afacerea cu falsul cadavru dela Dada al Esterei Solymosi, spre a zădărnici și a induce în eroare pre judecatori. Și anume: văduva după Samuil Klein, *Hermann Rosenberg, Martin Gross, Ignatie Klein* mai departe plutașii jidani din *Marmafia David Herschko, Mateiu Ignatie și Iankel Smilovici*. Toți rămău în închisoare. E probabil că apărătorii vor apela contra deținerii acestora în închisoare. Apărătorii *Hermann* a și apelat contra deținerii lui *Martin Gross*.

S'au eliberat neguțătorii jidan din Tokaj *Mauritius Wider* și jidanii prinși mai pe urmă în *Marmafia Ansel Vogel și Nissan Mendeloviciu*. Acestia încă mănă și vor recăștiga libertatea dacă nu va apela procurorul de stat, care astăzi nu este acasă. *Wider* a fost pus sub cercetare pentru 50 de fl. prețul unui plutas, care a dus cadavru fals la Dada. Și deoarece se poate că el n'a sciut de ce proveniență sînt acei bani, s'a sistat de cercetarea asupra lui.

Decisiunea judelei e susținută cu multe motive. Decisiunea sa publicat fiecăruia singuratic, escortarea lor prin piață a provocat mare mulțime de oameni.

Nyiregyháza 29 Iulie.

Judele invest. Bary nici la investigațiunea specială nu va permite apărătorilor esaminarea scriptelor — protocolului de investigațiune, ci numai după ce vinorații vor fi puși sub acasă.

(„Budapesti Hirlap“.)

Nyiregyháza 29 Iulie

Schwarz și Scharf au adresat judelei de investigațiune rugarea, ca el se căștigne pe cale oficială opinia creștinilor celor mai competenți în teologia și dogmatica evreilor, că adică după cunoscințele, sciința și consciința lor se poate oare și închipui cumcă crima dela *Tisza Eszlar* s'ar fi făcut din motive și spre scopuri rituale. Judele de investigație le-a spus că asupra îndreptățirii acestei rugări va decide numai după încheierea investigației, i-a provocat însă că dacă ei neagă caracterul ritual al crimei, recunoască cel puțin că crima e comisă de ei. Ei însă neagă categoric ca dinșii ar fi comis crima, și — lucru mare — pare că sînt toți înțeleși căci la toate dovedile produse, răspund că ei sînt nevinovați; probele sînt nevalide, ca puresc din ură religioasă.

Consonanța dintre cererea lui *Sharf și Schwarz* era cam bătătoare la ochi, și se suspiciunea că au fost puși la cale prin influențe din afară, în urma cărei judele de investigație s'a adresat procurorului de stat se cerceze nu s'a trimis oare vre-o scrisoare

la ceilprinși, și investigația improvisată la moment a dat rezultatul dorit; s'ă constatat adevă că Mercuri după prânț printre schimburile duse lui Scharf s'a strecurat o scrisoare, din 7 rânduri cusută în gulerul cămeșei în care a fost instrucția privitoare la cererea înaintată de ei procurorului. *Ephraim Laxmann* jidanul care a dus schimburile este deja de Mercuri seara (Iulie 27) prins. Observ că scrisoarea era cu litere germane-hebreice, și că ea acum este în mâinile judeului de investigațiune.

Voci din public.

Silit a mă strămuta la Brașov prin urmare a părăsi Sibiiul, unde m'am aflat atât de bine în curs de 12 ani, unde am fost întâmpinat cu o bunăvoință și simpatie pentru mine prea măgulitoare și totdeauna neuitată, — dîc prin aceasta remas bun tuturor prea stim. P. T. cunoscuți și prea iubiților amici și-i rog se-mi păstreze și pe viitor aceeași bunăvoință, simpatia și amicitia.

Petra-Petrescu

Varietăți.

* Escel. Sa Preasfântul P. Archiep și Metropolit Miron Romanul a sosit aici aji cu trenul de dimineața.

* (Necrolog). Preotul nostru din Bodogaia (Alsó-Boldogaszony-falva) Tr. Sighișoarei, *Moise Tolan*, a repausat în 29 Iunie v. a. c. în al 46 an al vieții sale, lăsând în doliu și în cea mai mare miserie pe biata sa preteasă și pe doi fi anume: Victor Tolan, care a terminat trei clase ale gimnasiului inf. din Cristurul sec., și Vicenție Tolan, III cl. reale din Odorheiul sec.

Rămășițele pămîntesci ale defunctului s'au aședat după rîtul nostru bis. în 1 Iulie v. în cimiteriu bis. gr. or. din Bodogaia.

La înmormîntare au participat ca preoți funcționari Părintele adm. protop. al Sighișoarei D. Voda Moldovan P. A. Oniș, P. N. Doctor, P. Z. Ganea și G. Marian.

Cuvîntul funebru rostit în limba română de P. adm. protop. a fost un ce pîtrundătoriu și demn de toată lauda.

Suprindere nedescriptibilă a produs însă între ascultătorii de diverse naționalități, corul vocale, format de corul învățătoresc dela cursul de limba maghiară din Cristur sub conducerea O. D. Preot Ludu. Corul a intonat în mod foarte armonice cântările: „Plîng și mă tînguesc.“ „Veniți fraților și cele lalte cântări rituale.

Mai întreg corul învățătoresc român din Cristuri, Domnii Preoții unitari din Bodogania și din Uj-Székel și popor foarte numeros românii și secui petrecură pe defunctul până la mormînt...

Un astfel de conduct funebru pentru românii din Secuimea de pe malul Târnaviei e o adevărată raritate.

* (*Literatură unguri din Cluj*). Cetim în „Ellenzék“ din Cluj dela 28 Iulie, 1882, Nr. 17. Sub conducerea metropolitului Miron Romanul și a episcopului gr. cat. *Meșianu* au călătorit toți episcopii gr. cat. din Transilvania la Hațeg, spre a primi pe principele de coroană Rudolf.

* (Anul 1882 este bogat de tempestăți și orcanе.) Comuna Radna (comitat. Arad) în anul acesta a fost cercetată de patru ori de evenimente elementare, suferind daune destul de grele. Cu finea lui Maiu grindina au nimicit jumătate din semănături și din vii. De trei zile încoace am avut ploi și vînturi grozave, mult au suferit pomii și bucatele din cruci (clăi). Aji noapte (27 Iuliu a. c. s. n.) au trîsnit în șura unui eco-

nom, carea a și ars. Proprietariul a durmit în podul ei; numai prin minune au scăpat de n'a ars și el.

r....

* Sub titlul *Szász és roman Atya-fiak* (cumetrii sasi și români) librăria fraților Révay din Budapesta deschide prenumerațiunea la nesce descrieri și narațiuni, descrierile sunt eșite din ageră și deprinsă peană a lui Alecsandru Thot sunt luate din viața poporului german și român. Prețul unui exemplariu e 2 fl.

Atragem atențiunea publicului competent asupra acestei cărți, căci tare ni e frică de dragostea literaților magiari.

„Scoala Practică“ Nr. 4 pro Iuliu conține:

Plan de lecțiuni pentru scoale elementare românesce, întogmit pe 30 de septemăni. — Grădina scoalei lecțiuni practice din învățămîntul intuitiv; lecțiunea a 4-a: Prunul. — Tractarea Abcdarului de V. Petri. — Esamenul de vară dela scoala normală din Năsăud. — Ortografia Academiei române. — Posta redacțiunei. — Prenumerațiuni se mai primesc, pentru cei lipsiți cu favorul de a răspunde costul abonamentului în 3 rate à 1 fl., dar anticipando.

Loterie.

Sâmbătă în 29 Iulie 1882.

Viena: 11 41 14 21 45
Timișoara: 51 78 53 31 82

Telegrame.

(serviciul particular al „Telegr. Roman“.)

Hațeg, 31 Iulie n. Eri 12 1/2 oare sosind Altețele lor la gara Hațeg fură binevenate de comitele suprem Pogány. Aci se prezentară Metropolitul Romanul cu episcopul Meșian, episcopii Mihaly și Lönhard. Multime mare de popor cu Banderiu petrecură pe înalții oaspeți la Castel. La 2 oare fură primite corporațiunile, între cari și deputațiunea Românilor. Clerurile, cel ortodox mai numeros, nu fură primite sub cuvînt că arhieriei s'au prezentat deja la gară. Nemulțămire între Români pentru necontactul arangiatorilor.

Deva, 31 Iulie. Principele de coroană a sosit în 30 Iulie a. c. la Sântă-Măria, a primit și deputațiunea Românilor din comitat. Din partea conducătorului Dr. Petco a fost întimpinat românesce. Principele a răspuns cu afabilitate: „Am venit la Dvoastră câteva zile, sper că voi petrece bine“. Timpul a fost de tot frumos.

Bursa de Viena și Pesta

Din 29 Iulie n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.80	119.75
Renta de aur ung. de 4%	88.55	88.60
Renta ung. de hârtie	87.15	87.20
Împrumutul drumurilor de fer ung.	135.—	134.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.35	91.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	111.25	111.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	96.—	95.75
Obligațiuni ung. de rescumpărare pămîntului	98.70	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorfire	98.—	97.75
Obligațiuni urbariale temeșane	98.—	98.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorfire	97.75	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	98.75	98.25
Obligațiuni urbariale croato-slavo-	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărare decimelei de vin	97.50	97.75
Sorși unguresci cu premii	121.25	120.50
Sorși de regulara Tisei	110.70	110.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	77.10	76.90
Datorie de stat austr. în argint	77.75	77.75
Renta de aur austriacă	95.30	95.—
Sorși de stat dela 1860	132.—	132.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	327.—	327.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	322.25	322.80
Acțiuni de credit austr.	318.50	318.80
London (pe polița de trei luni)	120.20	120.40
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.50
Argint	—	—
Galbin	5.67	5.66
Napoleon	9.55 1/2	9.55 1/2
100 marce nemțesci	58.90	58.75

Nr. 190: 1882

[129] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III Mogoș Mămăligani, protopresbiteratul Lupșei, pentru reîntregirea aceleia se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

- dela 115 case câte o jumătate ferdelă greu (8 copuri.)
- dela 115 case câte o di de lucru a 40 cr.
- folosirea unui fînaș de 3—4 care fîn și cimiteriul și
- toate venitele stolari statorite în sinodul parochial din 21 Maiu a. c.

Doritori de a competa la acest post au a-și îndrepta cererile lor la subsemnatul oficiu, înstruite după prescriptele „stat. org.“ și a Regulamentului pentru parochii până la termenul amintit.

Ofenbaia în 17 Iuliu 1882.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Lupșei, în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. ppresb.

Nu. 324.

1—3

CONCURS.

Pre basa ordinațiunei Venerabilului Consistoriu archidieceșan dto 13 Iunie Nr 1804: 1882 B. se escrie concurs pentru întregirea vacantei parochii de clasa a III. Treștia protopresbiteratul gr. or. al Zarandului cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sînt:

- Usufructul unui frust de pîmînt și al cimiteriului;
- Câte una măsură de cucuruz, nesfîrmat dela 85 de familii;
- Venitele stolari Toate aceste computeate preste tot, aduc un venit anual de 313 fl. v. a.

Suplicile concursuale, înstruite onform statului organic și Regulamentului pentru parochii, sînt a se adresa până la termenul sus indicat, — oficiului protopresbiterat din Brad.

Brad 10 Iulie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Georgiu Părau m. p.,
adstr. ppresbiterat.

CONCURS.

În urmarea decisiunilor aduse în ședințele comitetului parochial din 22 Maiu și 5 Iunie 1882 la care a luat parte și dl administrator ppresbiterat se escrie concurs pentru deplinirea parochiei de clasa a II-a din Ora-

vița-montană ppresbiteratul Oraviței, diecesa Caransebeșului cu termen de alegere pe 8 Septemvre 1882 st. v.

Emolumentele sînt:

- Dela societatea călei ferate în bani gata 300 fl.
- Cuartir liber și
- Stolele îndatinat.

Doritorii de a dobîndi această parochia vor avè s'și adreseze recursele lor înstruite conform statutului organic și al regulamentului pentru parochii § 15 lit. b) până în 30 zile dela publicarea acestui concurs către subscrisul comitet parochial dlui administrator ppresbiterat Macsim Popoviciu în Oravița-montană.

Oravița-montană în 3 Iulie 1882.

[123] 3—3

Comitetul parochial.

Concurs la posturi de oficiali de bancă.

[125] 2—3

Pentru ocuparea a doua posturi de oficiali la „Albina institut de credit și de economii“, anume unul la centrală în Sibiiu, altul la filiala institutului în Brașov, se publică prin aceasta concurs. Reflectanții la aceste posturi au de ași trimite cererile scrise de mîna lor. Direcțiunei subsemnate la Sibiiu până în 15 August a c. st. n. Se cere ca candidatul:

- să fi împlinit anul a 18 de etate și să nu fi trecut etatea de 40 ani;
- să fi deplin sănătos;
- să fi avut conduită corectă;
- să aibă cualificațiunea recerută pentru aplicare la un institut de bani.

În cererea sa, de denumire candidatul are să documenteze posederea acestor recerînțe.

Sibiiu, 26 Iulie 1882.

Direcțiunea institutului „ALBINA“.

Nr. 257

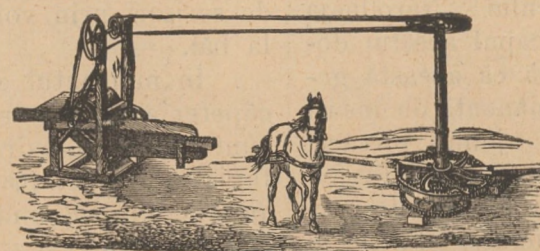
1—3

EDICT.

Paraschiva născută Ioan Sofronie Popoviciu din Țințariu, legiuita soție a lui Georee Bărsan din Stupinile Brașovului, care de 15 ani de zile pribegesc în lume fără a se sci dacă mai trăsece, este prin aceasta cu scirea și încuviîțarea Măritului consistoriu archidieceșan dto 1 Iulie a. c. Nr. 2127 B. citată, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din constră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra de bărbatul ei.

Brașov 13 Iulie 1882.

Scaunul ppresbiterat gr. or. al tractului I. al Brașovului ca for matrimonial de de 1 instanță.

Avis pentru posesorii de pămînt și agricultori!

Mașine de îmlătît cu vapor, mașine de îmlătît de mîna și de cai, ciure (Trieure) de sortat și vînturat, mașine de ales, plugi schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandă pe lîngă alte prețuri de concurență Ferăria lui

Andrieu Török,
în Piața-mare, în Sibiiu.

Esposițiune permanentă de acestea se află în casa proprie, Poarta Cisdădiei (Piața casarmei) vis-a-vis de casa vamei.

Fabrica se află în casa lui Pavel Giebre pe Soldiș Nr. 38—40, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de eftin.

[99] 11